

Artikel 13

Bestemmelserne i artikel 11 og 12 er ikke til hinder for sådanne forbud eller restriktioner vedrørende indførsel, udførsel eller transit, som er begrundet i hensynet til den offentlige sædelighed, den offentlige orden, den offentlige sikkerhed, beskyttelse af menneskers, dyrs og planters liv og sundhed, beskyttelse af nationale skatte af kunstnerisk, historisk eller arkæologisk værdi, eller beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret. Disse forbud eller restriktioner må dog hverken udgøre et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem de kontraherende parter.

Artikel 14

Ingen kontraherende part må direkte eller indirekte pålægge varer fra andre kontraherende parter interne afgifter af nogen art, som er højere end de afgifter, der direkte eller indirekte pålægges lignende indenlandske varer.

Endvidere må ingen kontraherende part pålægge varer fra andre kontraherende parter interne afgifter, som indirekte vil kunne beskytte andre produkter.

Artikel 15

Ved udførsel af varer til en kontraherende parts område kan der ikke ydes godtgørelse for interne afgifter ud over det beløb, der har været pålagt dem direkte eller indirekte.

Artikel 16

1. De kontraherende parter drager omsorg for, at de statslige handelsmonopoler tilpasses, således at enhver forskelsbehandling af EF-medlemsstaternes og EFTA-staternes statsborgere med hensyn til forsynings- og afsætningsvilkår udelukkes.

2. Denne artikels bestemmelser finder anvendelse på ethvert organ, gennem hvilket de kontraherende parters kompetente myndigheder, de jura eller de facto, direkte eller indirekte, kontrollerer, leder eller øver mærkbar indflydelse på indførsel eller udførsel mellem de kontraherende parter. Disse bestemmelser finder også anvendelse på statskoncessionerede monopoler.

Kapitel 2

Landbrugsprodukter og fiskerivarer

Artikel 17

De særlige bestemmelser og ordninger vedrørende veterinære og fytosanitære spørgsmål er anført i bilag I.

Artikel 18

Uden at dette berører de særlige ordninger for handelen med landbrugsprodukter, drager de kontraherende parter omsorg for, at de ordninger, der følger af artikel 17 og artikel 23, litra a) og b), når de anvendes på andre varer end de af artikel 8, stk. 3, omfattede, ikke anfægtes af andre tekniske handelshindringer. I denne forbindelse finder artikel 13 anvendelse.

Artikel 19

1. De kontraherende parter undersøger alle vanskeligheder, som måtte opstå i deres samhandel med landbrugsprodukter, og bestræber sig på at søge egnede løsninger.

2. De kontraherende parter forpligter sig til at fortsætte deres bestræbelser for at opnå en gradvis liberalisering af handelen med landbrugsprodukter.

3. Med henblik herpå foretager de inden udgangen af 1993 og derefter hvert andet år en undersøgelse af vilkårene for samhandelen med landbrugsprodukter.

4. På baggrund af resultaterne af disse undersøgelser tager de kontraherende parter inden for rammerne af deres respektive landbrugspolitik og under hensyntagen til resultaterne af Uruguay-Runden som led i denne aftale og på et præferencemæssigt, bilateralt eller multilateralt samt gensidigt grundlag til begges fordel stilling til yderligere begrænsninger af alle former for handelshindringer i landbrugssektoren, herunder sådanne, som følger af statslige handelsmonopoler på landbrugsområdet.

Artikel 20

De bestemmelser og ordninger, der gælder for fisk og andre produkter fra havet, er fastsat i protokol 9.